

Nakşidil Sultan Türbesi'nden bir detay - Fatih / İstanbul

mesi, silme profillerindeki değişiklikler, kubbelerin yüksek birer kasağa oturulması ve yuvarlak veya oval pencereler de barokun getirdiği özelliklerdir. Bu özellikler, gerek yapının esas bünyesinde gerekse ayrıntılarında olmak üzere Fâtih Külliyesi içindeki Nakşidil Sultan Türbesi'nde de bulunur. İstanbul'da Zeynep Sultan, Lâleli, Nusretiye, Üsküdar'da Yeni Vâlîde Sultan, Selimiye, Bursa'da Emîr Sultan ve Konya'da Aziziye camilerinde barok üslûbun getirdiği yenilikler uygulanmıştır. İstanbul'da Küçük Efendi Tekkesi de oval orta mekânı ile barok üslûbun tarikat mimarisindeki örneğidir.

Topkapı Sarayı'nın Bâb-ı Hümayun'u ve III. Ahmed Çeşmesi'nin hemen yanına rastlayan Ayasofya Hünkâr Dairesi'nin kapısı, Alay Köşkü ve karşısındaki Bâb-ı Âlî, buldukları çevrelere yeni bir hava katan eserlerdir. Türk baroğunun Türk sanatına kazandırdığı yeni görüntülerden biri olan cami avlularının ortalarındaki şadırvanların dalgalı veya geniş saçaklarının benzerleri III. Ahmed, Tophane, Üsküdar ve Azapkapı çeşmeleri gibi meydan çeşmeleriyle Yıldız Sarayı bahçesindeki çeşmede bulunmaktadır. Maçka'daki II. Abdülhamid ve Küçüksu çeşmelerinde olduğu gibi daha sonraki çeşmelerde gövde biraz küçülmüştür.

Türbelerin sokağa bakan köşelerine yapılan sebiller duvar yüzeyinden yuvarlak biçimde dışarı taşarak ajurlu şebekeleri ve geniş saçaklarıyla şehre güzellik katarlar. Eyüp'te Vâlîde Mihrişah Sultan, Lâleli'de Koca Râgıb Paşa, Mercan'da Beşir Ağa, Gülhane Parkı'nın karşısında Zeynep Sultan Camii'nin yanına taşınmış olan I. Abdülhamid ve Nuruosmaniye sebilleri başlıca örneklerdir. Barok üslûbun kendini hissettirdiği istridye kabuğu motifli, Şehzade Camii civa-

rındaki Ayşe Sultan ve Üsküdar Nuhkuyusu semtinde Alacaminare Camii arsasının üst tarafında bulunan Hüsameddin Ağa çeşmelerinde görülür. III. Ahmed ve Tophane çeşmelerinde ise Avrupa'da sık rastlanan çiçek demeti, rozet, çiçekli vazo ve meyve doldurulmuş ayaklı kap motifleri yer almaktadır ki bunlar aynı zamanda Türk baroğunun dikkati çeken özellikleridir ve mezar taşlarına da yansımışlardır.

BİBLİYOGRAFYA :

Webster's Third, s. 178; Celal Esad Arseven, *Türk Sanatı Tarihi*, İstanbul 1954, I; Doğan Kuban, *Türk Barok Mimarisi Hakkında Bir Deneme*, İstanbul 1954; a.m.f., *Architecture of the Ottoman Period, The Art and Architecture of Turkey* (nşr. Ekrem Akurgal), New York 1980, s. 137-169; G. Goodwin, *A History of Ottoman Architecture*, London 1971; Oktay Aslanapa, *Turkish Art and Architecture*, London 1971; Ayda Arel, *Onsekizinci Yüzyıl İstanbul Mimarisinde Batılılaşma Süreci*, İstanbul 1975; Nurhan Atasoy, *17. ve 18. Yüzyıllarda Avrupa Sanatı*, İstanbul 1976; Günsel Renda, "Europe and The Ottomans", *Akten des XXV. Internationalen Kongresses für Kunstgeschichte "Europa und die Kunst des Islam" Wien 4-10 September 1983*, Wien 1985, s. 9-32; Aptullah Kuran, "Türk Barok Mimarisinde Batı Anlamında Bir Teşebbüs Küçük Efendi Manzumesi", *TTK Belleten*, XXVII/107 (1963), s. 467-470; Semavi Eyice, "Kâğıthane-Sâdâbâd-Çağlayan", *Taç*, I/1, İstanbul 1986, s. 29-36; Gül İrepoğlu, "Topkapı Sarayı Müzesi Hazine Kütüphanesindeki Batılı Kaynaklar Üzerine Düşünceler", *Topkapı Sarayı Müzesi Yıllığı*, I, İstanbul 1986, s. 56-73.

NURHAN ATASOY

BARON de TOTT, François

(1733-1793)

XVIII. yüzyılda Osmanlı ordusunda uzman olarak çalışan ve Türkiye hakkında bilgiler veren bir hâtrât yazan Macar asıllı Fransız subay ve diplomatı.

II. Ferenc Rakoczi ile Türkiye'ye iltica ederek daha sonra Bercsenyi hafif süvari tümeniyle Fransa'ya giden ve orada baronluğa yükseltilen bir Macar asilzadesinin oğludur. 17 Ağustos 1733'te Fransa'nın Chamigny köyünde doğdu. Genç yaşta babasının bulunduğu tümene katılarak 1754'te teğmen oldu. Fransa tarafından Osmanlı Devleti nezdine elçi tayin edilen eniştesi Vergennes'in sekreteri sıfatıyla 1755'te İstanbul'a geldi. Aslında Fransız hükümeti tarafından kendisine Türkçe öğrenme, Osmanlı İmparatorluğu'nun durumunu inceleme ve özellikle Kırım ile ilgili bilgi toplama görevi verilmişti.

1763'te Paris'e dönen Baron de Tott üç yıl sonra İsviçre'nin Neuchatel bölgesine temsilci tayin edildiği de kısa bir süre sonra buradan ayrılması istendi. Kendisine Saint Louis nişanı ve binbaşılık rütbesi verilerek 1767'de Kırım hakkında incelemelerde bulunmak ve Tatarlar'ı Ruslar'a karşı kıskırtmak amacıyla Fransız hükümeti tarafından Kırım Hanlığı'na konsolos olarak gönderildi. Burada bulunduğu sırada 1768'de patlak veren Osmanlı-Rus savaşının çıkmasında önemli rol oynadı. 1769'da Kırım Hanı'nın başlattığı başarılı askerî harekâta gözlemci olarak katıldı. Aynı yıl Kırım'dan ayrılarak tekrar İstanbul'a geldi ve Osmanlı hükümeti tarafından, Çeşme bozgunundan sonra Çanakkale'yi zorlayan Rus donanmasına karşı Boğaz'ı tahkim etmekle görevlendirildi (1770); o da burayı tahkim etti ve Rus amirali Orlov'a karşı savundu. İstanbul'a döndükten sonra 1771-1776 yılları arasında kısmen Bonneval Paşa'nın (Humbaracı Ahmed Paşa) izinde yürüyerek Osmanlı ordusunda bazı yenilikler gerçekleştirme çalıştı. Uzmanı olmamakla birlikte toplar döktürdü, sürat topçuları ocağını kurdu, askerî dubalar yaptırdı, Boğaz'da kaleler inşa ettirdi ve Haliç'te bir hendesehâne açtı.

1777'de Fransız hükümeti tarafından Akdeniz'deki Fransız ticaret merkezlerinin teftişine memur edildi. Asıl görevi ise Fransa hükümeti için Karadeniz, Ege, Suriye ve Mısır kıyı bölgeleriyle Boğazlar hakkında bilgi toplamak, Mısır'ın Fransa tarafından işgali halinde Süveyş dolaylarında gerekli topografik bilgileri elde etmek ve Memlük beyleriyle anlaşma imkânlarını aramaktı. 1777-1778 yıllarında başta İskenderiye, Halep, İzmir, Selânik ve Tunus olmak üzere bütün Akdeniz sahillerini dolaştı ve Süveyş Kanalı'nın açılması konusunda incelemelerde bulundu. 1781'de tümgeneralliğe terfi etti; 1787'de Douai Kalesi kumandanı oldu. 1790'da Fransız İhtilâli'nin yol açtığı karışıklıklar yüzünden önce İsviçre'ye kaçtı, daha sonra Habsburglar'ın kendisini affetmesi üzerine 1793'te Macaristan'a döndü ve 24 Eylül 1793'te burada öldü.

Baron de Tott'un 1778-1784 yılları arasında kaleme aldığı hâtraları *Mémoires du Baron de Tott sur les turcs et les tartares* adıyla yayımlanmıştır (Amsterdam 1785). Bunun yanında ayrıca İsviçre ve Kırım'la ilgili hâtralarını da yazdığı kesin olarak bilinmekteyse de bugün

bunların nerede olduğu belli değildir. Macar edebiyatının önemli eserlerinden biri olan Tekirdağ'da kaleme alınmış Kelemen Mikes'in *Mektuplar*'ını da Avrupa'ya Baron de Tott'un götürdüğü tahmin edilmektedir. Palóczi Edgâr, özellikle hâtıralarından faydalanarak Baron de Tott'un geniş bir hayat hikâyesini yazmıştır.

Baron de Tott daha çok Fransızca olarak kaleme aldığı hâtıratıyla tanınmıştır. Türkiye tarihi hakkında önemli bilgiler ihtiva eden bu eserin ikinci baskısı 1785'te Paris'te, üçüncü baskısı da 1786'da Maestricht'te yapılmıştır. Kısa sürede İngilizce, Almanca ve diğer Batı dillerine çevrilen eser Türkçe'ye yaklaşık iki asır sonra 1975 yıllarında tercüme edilmiştir.

Kitap dört bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümde yazar Türkiye'ye geliş sebebinin, deniz yoluyla gelirken yolda karşılaştığı olayları ve 21 Mayıs 1755'te İstanbul'a vardığıktan sonra ilk intibalarını anlatır. İkinci bölümde 1767'de Kırım'a giderken gördüklerini, Kırım hanı ile birlikte sefere katılışını anlatırken savaş ve Tatarlar hakkında geniş bilgiler verir. Üçüncü bölümde Osmanlı-Rus harbini, III. Mustafa'nın icraatını ve düşüncelerini, Çanakkale Boğazı'nın tahkimi ve askerî islahat konusunda bizzat yaptığı işleri, dördüncü bölümde de Akdeniz'e ve Mısır'a yaptığı teftiş gezisini anlatır.

İstanbul'da başarısız bazı devlet adamlarıyla tanışan ve devleti yozlaştıran müesseselerin başı bozuk işleyişlerine tanık olan Baron de Tott eserinde, Türk-İslâm aleyhtarı ön yargısının da etkisiyle kusurlu gördüğü tarafları acı bir dille tenkit etmiştir. Bu arada XVIII. yüzyılın ilk yarısında başlayan Türk-Fransız yakınlaşmasında Fransız çıkarlarına hizmet etmeyen Cezayirli Gazi Hasan Paşa gibi dürüst ve çalışkan devlet adamlarına da ağır suçlamalar yöneltmekten çekinmemiştir. Baron de Tott'un eseri yayımlandığı tarihte Avrupa'da en çok okunan, Türkler hakkında yazılmış iki kitaptan biriydi. Eser, 1783-1785 yılları arasında Suriye ve Mısır'ı ziyaret eden Volney'in Osmanlı-Rus savaşı üzerine kaleme aldığı *Considérations sur la guerre de Turcs et de la Russie* (Paris 1788) adlı diğer eserle birlikte, Avrupa'da Türkler hakkında mevcut olan olumsuz düşünceleri yayma hususunda büyük rol oynamıştır. Baron de Tott'un eleştirilerinde yer yer haklı taraflar bulunmakla

birlikte, aralarında yaşadığı kişileri aşağı görme, bazan yalan söyleme ve genel olarak hıristiyan taassubuna kapılma eğilimleri yüzünden verdiği bilgilerin birçoğu inandırıcı olmaktan uzak kalmıştır ve bunların ihtiyatla karşılanması gerekir. Bu sebeple Baron de Tott'un bazı mübalağalı iddiaları, hayal ve yalancılık edebiyatında meşhur olan "Baron Münchhausen'in Serüvenleri" masallarına kaynak olmuştur. Nitekim Paris Académie Royale'in muhabir üyesi ve Fransa'nın Türkiye konsolosu olan Charles de Peyssonell, Baron de Tott'un hâtıratını şiddetle tenkit eden, dil yanlışlarını, kasıtlı mübalağalarını ve tahriflerini gösteren bir kitap kaleme almıştır: *Lettre... Contenant quelques observations relatives au Mémoires, qui sont parus sous le nom de mr. le Baron de Tott* (Amsterdam 1785).

BİBLİYOGRAFYA :

Baron de Tott, *Mémoires du Baron de Tott sur les turcs et les tartares*, Amsterdam 1785, I-IV (tercümesi : Mehmet R. Uzman, *Türkler ve Tatarlara Dâir Hâtıralar*, İstanbul, ts. [Tercüman 1001 Temel Eser]); Palóczi Edgâr, *Báró Tóth Férenc, a Dardanellák megerositoje*, Budapest 1916; Niyazi Berkes, *Türkiye'de Çağdaşlaşma*, İstanbul 1978, s. 79, 81-83, 259, 264, 295; TA, XXXI, 353.

GÉZA DÁVID

BARS BAY

el-Melikü'l-Eşref Seyfüddin
(ö. 841/1438)

Mısır Memlûk sultanı
(1422-1438).

Çerkez asıllı olup Sultan Berkuk'un memlûk*lerinden biriydi. İlk olarak Mısır Sultanı Şeyh el-Mahmûdî devrinde (1412-1421) yükselmeye başladı ve birçok idarî kademedede görev yaptı. Şeyh'in ölümünden sonra hapsedildi. Sultan Tatar'ın tahta çıkması üzerine hürriyetine kavuştu ve devâtdârlığa (nâzırlık) getirildi. Ardından Tatar'ın oğlu Muhammed'in eğitimiyle görevlendirildi. Sultan Tatar vefatından (30 Kasım 1421) birkaç ay önce onu ve Canı Beg Süfî'yi oğlu Muhammed'e nâib tayin etti. Ancak Barsbay Canı Beg'i uzaklaştırdığı gibi Tatar'ın ölümünden sonra sultan ilân edilen Muhammed'i de tahttan indirerek başa geçti (1 Nisan 1422). Saltanatının ilk yıllarında Mısır'daki iç istikrarı sağlamak üzere birtakım faaliyetlere girişti. Gayri müslim unsurları devlet kademelerinden uzaklaştırdı, yer öpme âdetini kaldırdı. Bu arada hapisten kaçan Canı Beg'in ta-

raftarlarını takip etti, Suriye'de çıkan isyanları şiddetle bastırdı. Böylece iç meseleleri hallettikten sonra Mısır'da sükûneti sağlamak, emirler arasındaki mücadelelere engel olmak için cihad fikrini uyardırmaya çalıştı ve Kıbrıs'ın fethine karar verdi. Kıbrıslılar'ın Mısır sahillerine yaptıkları hücumların sürmesi, ayrıca Dimyat tüccarlarından birine ait ticaret gemisinin zaptı gibi faaliyetleri bu kararda tesirli oldu. Nitekim 1423'te birçok ticaret malı ile 100'den fazla insan taşıyan iki müslüman ticaret gemisinin Dimyat Limanı'nda Franklar tarafından ele geçirildiği ve Kıbrıs Kralı John'un da Osmanlı Sultanı II. Murad'a gönderilen hediyeleri taşıyan gemiyi zaptettiği haberleri üzerine Kıbrıs'ın fethi için hazırlıklar başladı.

Kıbrıs 1424, 1425 ve 1426 yıllarında ardarda yapılan üç sefer sonucu fethedildi. 1424 seferi daha ziyade küçük bir keşif seferi mahiyetini taşıyordu. Bu sefer sırasında Limasol ve çevresi yağmalandı, bazı Kıbrıs gemileri yakıldı. İkinci sefer 1425 Haziranında gerçekleştirildi. Memlûk donanması Magosa yakınlarında demirledi ve karaya asker çıkarılarak Kıbrıs kuvvetlerine karada ağır darbeler indirildi. Aynı yılın Ağustos ortalarında Limasol'a yürünerek civardaki kalelerden biri ele geçirilip yıkıldı. Ordu Eylülde çeşitli ganimetlerle geri döndü. Bu yağma ve tahrip seferinden sonra ertesi yıl Memlûk ordusu Kıbrıs'ın fethi için sefere çıktı. 1426 Haziran başlarında Kıbrıs'a hareket eden Memlûk donanması Limasol kıyılarına asker çıkardı. Kıbrıs kuvvetleri mağlûp edildi, Lefkoşe alındı, Kıbrıs Kralı John esir edilecek Kahire'ye götürüldü. Kıbrıs böylece

Barsbay adına Kahire'de basılmış 829 (1426) tarihli altın sikke (İstanbul Arkeoloji Müzesi, Teşhir, nr. 847)

